տաց ողորմութիւն տաք՝ գուք մեր եղբայրներն էք կրօնի մէջ եւ մեր հովանաւորութիւնն կը վայելէք։ Ով իւր երեսը Աստծուց, նորա մարգարէից, նորա գրքերից եւ նորա ժողովրդից դարձնէ, մենք նորան բացէիբաց պատերազմ կը յայտարարենք, որովհետեւ Աստուած չի սիրէ անհաւատարիմներին։ Վկայ են՝ Աբդուլլահման Ի. Խալիդ, Հաջջաջ եւ Իյադ, գրեց Ռաբահ։ Եւ վկայ կը կոչեմ Աստծուն, նորա հրեշտակները եւ հաւատացեալներին. Աստուած իրրեւ վկայ բաւական է»։

(2804) 24 թ. Վալիդ Ի. Օքբայ արշաւեց Ատրպատականի եւ Հայոց վերայ, որովհետեւ բնակիչք խզեցին խաղաղութեան պայմանները, որ նոքա հաստատել էին Օմարի ժամանակ խալամանների հետ։ Այսպէս կ՚աւանդէ Աբի Միխնաֆ, իսկ ըստ այլոց՝ այս արշաւանքը տեղի ունեցաւ 26 թ.

Նիշամ Ի. Մուհամմէդ կը պատմէ ըստ աւանդութեան Աբի Միխնաֆի, թէ Վալիդ Ի. Օքբայ (որ ամիրապետ Օսմանի ժամանակ Կուֆայի կառավարիչն էր) արշաւեց Ատրպատականի եւ Հայոց վերայ. իւր մօտ կոչելով Սալման Ի. Ռաբիայ Բահլիին, նա ուղարկեց նորան իւր առաջապահ գնդի հետ, իսկ ինքն ամբողջ զօրքով առաջ ընթացաւ եւ մնաւ Ատրպատական, ի նկատի ունենալով անցնել Հայաստան։ Նորա հրամանով Աբդուլլահ Ի. Շուբայլ Ի. Աֆվ Ահմասի 4000 զօրքով ասպատակեց Մուշան, Բաբար՝ եւ Թայլասան, վնասեց բնակչաց գոյքին եւ աւարի առաւ. ժողովուրդը թաղնուեցաւ նորանից, իսկ նա գերեց նոցանից շատերին եւ եկաւ Վալիդ Ի. Օքբայի մօտ. վերջինս խաղաղութիւն կապեց Ատրպատականի բնակչաց հետ՝ 800.000 դրամ վճարելու

---

1 Jakut ունի بَرْ՝ Tapriz (I, 174) գրութիւնն, որ աւելի հաւանական կը թուի։